

שלשה עשר שופרות פ"ו שקלים

קרנ

מסורת הש"ס

٥٦

העדה

(א) מדות פ"ב מ"ג (ב) שם, (ג) שם
מ"ה, (ד) ע"י יומא עו ב, (ה) ע"י
תוספתא סוכה פ"ג ה"ג, (ו) ע"י
צ"ב עד ב, (ז) צ"ב פ' כג, (ח) ירוש'
תענית פ"א הל"ב, (ט) ע"י
תוספתא שם פ"א, (י) ע"י תענית
פ"א סה"ב, (כ) סנהדרין קא ע"ש
מנחות נח, (ל) וחורנא, (מ) וחורנא
אמר, (נ) ויקרא רבה פ"ט, (ס) ע"י
תענית כט, (ע) וחורנא אמר
רבה,

עין משפט

נר מצוה

י"א א מ"י פרק ה מבית
הבצירה הלכה ד'
י"ב ב מ"י פרק ו מפרה הלכה
יג'
י"ג ג מ"י פרק ט ממקואות
הלכות יז':

נוסחת הכבלי

(א) וחזרו וגדרום השמחמות
 כ': (ב) הווא כ' מתי
 כ': (ג) הווא כ' מתי
 כ': שמו ארי' בר צינן מתי
 כ': ר"ש בר נחמני כסס ר'
 נתן מתי דא וויסבר בר רמא'
 כ': וזא ינא ספרכא כ'
 (ד) ירשאו אלף מקח היה
 ושמנו לא ילחשו ואלן כ'
 שנהמנ לחשוי כ' יבכר ארי'
 ככל כ': (ה) שנהמנחו מו
 אמו לא ואני אלקי יד מכאן
 אהון ואמריני ליה ליהיבני כ'
 וזא יתה כמין פיסת ד כ'
 כיון (שמשער) חורי יהודה כ'
 אף חל עליו כ'

הגהות הגר"א

[א] ה"ג ממוצה הזהב למפתן
הבית כחוט של שמי ממפתן
הבית לעורה כחוט של ערב מיכן
ואיך כו' כ"ל דהיי כתיב
בקרנא והנה מים יוצאים מתחת
מפתן הבית ולשם באו מן המוצה
כמ"ש שם ומפתן הבית קדו'
לעורה: [ב] צ"ל שנה' ופרש ידיו
כו': [ג] צ"ל מאז מן שחו מיא
דמתגללין דעמלמל כ"ל:

ציון ירושלים

מבאן ואילך מי קטפריסות
הן. עיין מהר"א פולדא שמיש
הדברים בין לפירוש ר"מ ובין
לפירוש ר"י ובס' נדפס מחדש
על הלכות מקוואות מהגאון מוה'
מענדיל ס"ב ס"ק ה לא ראה
זאת:

גליון הש"ס

[א] עי' ק"ע שכתב א"י לנדה
היינו זבה ועי' בתוס' שבת דף
סה ע"ג ד"ה שמה דאין חילוק
בין נדה לזבה והכי קי"ל ועי'
ברמב"ם פרק א' ממקואות
הל"ה:

תורה אור השלם

1. והנה ביום ההוא יצאו מים
חיים מירושלם חצים אל הים
הקדמוני וחצים אל הים
האחרון בקוץ ובחרף יהיה:
וזכרתי יח
2. ויוצאני דרך שער צפונה
ויסבני דרך חוץ אל שער
החוץ דרך הפונה קדים והנה
מים זמכים מן הבתח והימנית:
בצאת האיש קדים וכו' בידו
וימד אלה באמה ויעברני
במים מים אפסים:

השער: שער נקודות. מפרש
היה ליה לפי שהיה קטן ביותר:
היו משתמשים ב"ג השתמחויות:

תמן. במסכת מדות: קרני
שכלול הם וקרניהם דקים
עצבים מהם וחוט של שמי עב
ב עב ממנו: מכאן ואילך.
י הפך: מן הכסף הימנית.
אלף באמה. המלאך הראה
מבית חדשי חדשים מחלמו

ל לא היה עמוק: מי אפסיס.
: וימד אלף. באמה שנית
ים מכאן ואילך וימד אלף
ר זו שהיו מימיו רדופים:
יה גדולה: מלשון דאחץ

זול לעצור צו דרדיפו מיא:
 רין לשייט שחונא: **ופרש ידיו**
 דלשחות היינו לשוט: **מין**
 יידצרו העולם צו ויראו אותו
 צהן מחמת גדולתן: **מזית**
 חיות רשע ליר אנו לשאר

הַיְּסָדִים הַקְּטָנִים וְהַגְּדֹלִים
הַלֵּכךְ קִזְמָר מֵה שְׁמֹקֶר
יִדְּשׁוּ נְדוּת אֶל מֶשֶׁס וְאִלֵּךְ
מֵה תַעֲרִיבוֹת הֵם מִמִּי גִשְׁמִים.
חַיִּים: יוֹטֵפְרִיטוֹת הֵם.
מִחוּדֵל מִלֵּד הַגְּדֹלִים הַמִּים
רִוֹן וְפִסְוִלִין קֵץ לְגֵדֵל לְטָבֹל
נֵו זִכָּה: זֶה יֵם שֶׁל סִמְכו.
לְאִי רֹד מֵהָ יֵם שֶׁל סִמְכו
שֶׁל יֵם הַגְּדֹל וּמִפְּגֹלֵה דְגָלִילָה
חֵם הֵם. הַגְּדֹלִים הֵם. הַגְּדֹלִים
וּמִדִּמָּה יִרְסִפְרִיטֵי: לְכָשֶׁלֶת.

מדינה ששמה קלבריה והיא
ר הפלגה יאל עד הסלעים
עד עכו חבוא. דריש פה
רצא וימא דמלחא. שהורך

למחנן שמייחיה מלוחים
 דעבירא יומא דסמכור למה
 ידעבירא דגס. שע"י מים אלן
 ל' דגים הרבה: למינה פהיה
 דפשיטא דלמינה דהיה
 משמים שלא היו בחוכם
 הוא ששמו ולא ירפאו.
 וימקום ששמו ולא ירפאו
 לשם הקדושים:
 גדילה לשם חדשים:
 פירותיו לשני חדשים
 עשו שני חדשים ה"ה
 בששם חדשים נעשה
 ששכנוה עשה בימיו ואין

אילנות לשלשים יום כפל
היינו בר"ח ניסן ירדו
ציון גילו ושמוחז' אלהים
נור: ומשני ככל חדש וחדש
ן ולחדשו היינו חדשים
יצן עליה. הפירות נראים
אילנות: ופריך וסרף מוונה.
קאמרמ הפירות נראים יותר
ש תרפיה כמו טרף בטי"ת
שעה שפורח עליה מיד נותן

וַיִּשְׁעַב שְׁהִפְרָה מִתְאַחֵר לְנוֹן
יָמִים רַבִּים וְהִרְאָשׁוֹן יִינֹל:
1. הֵייוּ פֶה אֲלֵמִים: פֶּה
עֲקֵרוֹת: אֵם מוֹלֵא נִשְׁעָה
לְדִי לִיקָח אֶת יְהוֹיָכִן אַחֵר
הַיּוֹקִים אֲבִיו וַיַּעֲזֹבֻהוּ שָׂרִי צֶבֶל
מִמֶּלְכָּה וְעוֹד לֹא יָרַד וְלִהְרָאוֹת
צִדּוֹתָם: כִּיוֵּן שָׂרְאוּ כָל חוֹרֵי
בֶּן הַמָּקוֹס צִבְדוֹתָם וּשְׁנֵמָם
וּמִלֵּךְ בְּקִרְבוֹ:

ה' עושה לחדש אחד
ובעולם הזה התבואה
בואה עושה לט"ו יום
וממשה עשר יום וקרב
המורה לצדקה ויורד
כל חודש וחודש יהיה
ונגה רב^ב ושמואל חד
ה' יהושע בן לוי ח"א
מוצא בשעה ששלו
לה לקראתו אמרה עלה
ואני הולך באו ואמרו
תחת של בה"מ עלה

אין קדשי קדשים ששטיטן צאלן: **שער הנשים**. שוה הנשים ננקות לסמוך על קרפין ונגטו. שבעה בית המקדש להשחיות ויטול שוה כשהלך לגולה לצבא ואל דרך חורבן ים גדולים ואל הם ממזין שלשה עשר שערין ואלע' דגם לשער בית המקדש לא הו שפסל להו דיו מןקדש אבל לרצון דאמרי שבעה שערין היו מןקדש קשיא היין היו שחמורין קדשין לא

ושמני דהי דמיני

[illegible][illegible][illegible]

המעין לנאם לשם
ויקראו אליו וישמע
בזו לשונו וישמע
יתברכו ממנו לנאם
דגם. קרל יעקב
זאב לנאם דמיון
מקדם יגלו שם
וה"ש בלחיו וגם
לנאם יעמו ואל
פנאם יעמו
לחשו יעמו

לערו יוס. אריז
המפתח:
השמים וזכר
היה הקדמת הע
יפה מנחה.
דגמל:
יומר ען הענין
וכי מפר מון הול
מן הענין.
מלקן זכר וזמן

בכתיב ביהו⁹ נצטינה תהיה ברתם למיני מינים תהיה
בדרגתם תני אמר רשב"ג מעשה שהלכתי לצידון
והיה יבוא לפני ותר משלש מאות מיני דגים בתחמלוח
וגרפאו המים¹⁰ ונבאיתו ונבאיו ולא ירפאו כללוח
והיציגתנו כתיב וגרפאו המים ואת אמרת ולא⁽⁷⁾ ירפאו
המים מקום הוא ושמו ולא ירפאו כתיב¹¹ ועל הנחל
ועלה על שפתו מזה ומזה כל עץ מנאכל לא יבול
ועלה ולא ירפאו להדרשו בכרת נמי⁽⁸⁾ אמר רבי
יהודה לפי שבטולם היה נבואה נושה לששה
יודות

[illegible]

המים מפלים. מפרש בגמ': שער הקרבן. שם מה
השיר. דרך שם היו מכניסין כלי שיר: שזו יאז יכ
בפרק א"ל הממונה: פשפשיין. שערים קטנים בתוך שט
גב' 'מני'. אחיא באבא יוסי בן יוחנן לאמר י"ג שערי

יבב"ז

לוגין : מים מפכין עשויין לפנים ויאלץ מבי
קדש בקדשים : דלדליה ביומא פירק במלח אמר
ר' מנחם ממוס : חתא קדשא חתא קדשא חתא
מביא קדש קדשים במחלה דומה לקדש קדש
שמוני לפתח האהל כיון שמוני לפתח
האהל נעשה חטוט של שמי עמוני לפתח
האהל נעשה חטוט של ערוב עמוני לפתח
העזרה כפי קטן היינו דמנן ר' אליעזר בן עקיב
אומר מים מפכין עשויין להיות ויאלץ מתחת
פתח הבית ומפכין שלן כן : מרבנן : שער
מגורו על שם מגורו ששש נסים לרמזותיו

תקלין חדתי

[illegible][illegible][illegible]

וְהָיָה דְּרֵיחָהּ. וְהָיָה לָהּ לְנֹחַם הָאֵם כִּי לֹא הָיָה לָהּ יָלֵד.
לְתַתָּהּ שְׂמִינִי מְלֹחֶם וּפְרִיזָה וְהָיָה יָמָה לָהּ כְּטַרְחָה
וְיִמָּה דְּשִׁבְרָה לַחַם חֶרֶד לְנִימֵי הָאֵם: לְנִרְדֻּם וְגַלְגָּל
שְׁגַל יָד הַיָּמִים יְרֵד הַדְּגָנִים. וְהִי רִיזָה לֵךְ בְּקֶרֶךְ
וְהָיָה הָיִים דְּנִתָּה שֶׁלֹּא אֵין הַבְּדֹלָה לֵךְ מִלְּמֹד
וְהַיָּמִים מִיִּרְכָה הָאֵם לֹא הָיָה לְמִינֵי שְׂמִינֵי מִיִּרְכָה דְּנִתָּה:
שְׂמִינֵי וְלֹא יִרְפָּא. שֶׁ: אֵם לִמְנָה יִצְמֹחַ שֶׁלֹּא יִצְרָח: שְׂמִינֵי
וְהִי בְּקִדְּוִשׁוֹ שֶׁ: לְחִשְׁבֵּי יִבְרָךְ לֵךְ חֲדָשִׁים
וְהָיָה לְמִינֵי מִיִּרְכָה מִתּוֹ שְׂמִינֵי: וְלֵךְ יוֹם.
וְלִפְדֹּלָה כֹּל מִתְּהַבֵּשׁ: בְּרִשְׁאָהּ רִ"ח נִסְחָן יִרְדּוּ
הַגְּשָׁמִים וְשִׂמְחָה שֶׁלֹּא יִיטֵר בִּכְלָתָה הַעֲמוּרָה וְלֵךְ יִרְדּוּ

[illegible][illegible]

3. וְיָקֵד אֶלָּף וַיַּעֲבְרֵי בָמִים
מִיָּם בְּרִיבִים וַיָּקֵד אֶלָּף
מֵי מַחֲנֵהוּ: וַיָּקֵד אֶלָּף חֹל
וְאֵי שֵׁט רָצָי אִדְרָא לֹא יַעֲבְרֵהוּ: שִׁישִׁי לֹא כֹא 5. וַיַּאֲרִשׁ יִדְיוֹ
לַתְּלָחָה: וְהִירִיב לֹא 6. וַיִּימָר אֶל הַמֶּלֶךְ הָאֵלֶּלֶי הַחֹל וְהַפֶּשֶׁל
אֶלָּף הַחֹל וְהִירִיב לֹא 7. וְהָרֵעַ וְהַמְדוּרָה (מַעֲבָרָה) וְהַחֹל דֹּאֲגִים מַעֲבָרָה
מִתְּחִלָּה: וְהִירִיב לֹא 8. וְהָרֵעַ וְהַמְדוּרָה וְהַחֹל דֹּאֲגִים מַעֲבָרָה
מִתְּחִלָּה 9. וְהָרֵעַ וְהַמְדוּרָה וְהַחֹל דֹּאֲגִים מַעֲבָרָה
מִתְּחִלָּה 10. וְהָרֵעַ וְהַמְדוּרָה וְהַחֹל דֹּאֲגִים מַעֲבָרָה
מִתְּחִלָּה 11. וְהָרֵעַ וְהַמְדוּרָה וְהַחֹל דֹּאֲגִים מַעֲבָרָה
מִתְּחִלָּה 12. וְהָרֵעַ וְהַמְדוּרָה וְהַחֹל דֹּאֲגִים מַעֲבָרָה
מִתְּחִלָּה